

Vertalen en schrijven

Door Gerda Baardman

U leest nu een vertalersblog, gevuld met oorspronkelijke teksten van vertalers. Dat is een curiosum, bijna een *contradictio in terminis*. Vertalers schrijven niet, die vertalen.

Vertalers krijgen of kiezen een tekst van een schrijver en maken daar een zo getrouw mogelijk equivalent in hun moerstaal van. Vertalers bepalen niet zelf de inhoud van de teksten die ze schrijven. Vertalers maken zich liefst zo onzichtbaar mogelijk. Een ideale vertaling is immers een tekst waaraan je niet kunt zien dat het een vertaling is?

De lat ligt hoog, de tarieven zijn laag en iedere vorm van zekerheid of bescherming wordt bestreden, soms van buitenaf door opdrachtgevers en instanties, soms zelfs, omwille van de vrije mededinging, van binnenuit.

U wilt ook niet weten hoeveel discussie er aan dit blog vooraf is gegaan. Heeft een vertalersblog wel zin? Hebben vertalers wel zin om er een te maken? Kunnen ze dat wel? En willen de mensen dat wel lezen? En áls de mensen het lezen, hebben ze er dan ook iets aan en doen ze er iets mee?

Vertalers zitten achter hun computer hun vertalingen eindeloos te herlezen voordat ze ze inleveren, en als ze de tekst dan van de persklaarmaker terugkrijgen, gaan ze hem nóg een keer herlezen en raken niet zelden hun allerlaatste restje zelfvertrouwen kwijt als de persklaarmaker een vraagteken heeft gezet bij een oplossing die de vertalers zelf na lang dubben als de enig juiste mogelijkheid hebben gekozen.

Zichtbaarheid

Toch zijn er vertalers die zelf over hun vak schrijven en nog publiceren ook. [Henkes en Bindervoet](#) in *NRC Handelsblad*, Martin de Haan in *de Volkskrant*, [Andrea Kluitmann](#) op de site en in de nieuwsbrief van het Steunpunt Literair Vertalen en elders, en anderen. Over wetmatigheden, trends en misstanden die ze in Vertalië waarnemen, over boeken waar ze aan werken, vertalingen van anderen, de receptie van vertaald werk, over de door het vertaler-zijn gekleurde perceptie van de wereld om hen heen. Amusante stukken, artikelen die tot nadenken stemmen, teksten die gelezen worden, door het bredere publiek met belangstelling en waarschijnlijk af en toe met verwondering, door vakgenoten met herkenning en instemming.

Ik ben ervan overtuigd dat de zichtbaarheid van de vertaler zowel het lezerspubliek als de vertalers zelf ten goede kan komen, en dat schrijven en publiceren over vertalen en alles wat daarmee te maken heeft die zichtbaarheid iets dichterbij brengt.